

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

6 päivänä marraskuuta 2014*

Yhteisön tavaramerkki — Hakemus aaltoviivaa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Käytön perusteella syntyneen erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta — Asetuksen N:o 207/2009 76 artikla — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla

Asiassa T-53/13,

Vans, Inc., kotipaikka Cypress, Kalifornia (Yhdysvallat), edustajanaan asianajaja M. Hirsch,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään M. Ó. Mondéjar Ortuño,

vastajana,

jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n viidennen valituslautakunnan 14.11.2012 tekemästä päätöksestä (asia 860/2012-5), joka koskee hakemusta aaltoviivaa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich sekä tuomarit J. Schwarcz ja V. Tomljenović (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31.1.2013 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.5.2013 jätetyn SMHV:n vastineen,

ottaen huomioon sen, etteivät asianosaiset ole kuukauden kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu kirjallisen käsittelyn päättymisestä, pyytäneet järjestämään suullista käsittelyä, ja päätettyään näin ollen esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 a artiklan nojalla ratkaista asian ilman suullista käsittelyä,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion¹ – –

Asianosaisten vaatimukset

- 7 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan ja palauttaa asian valituslautakuntaan
 - velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 8 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi – –

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu muun muassa asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohdan rikkomiseen – –

- 12 On muistutettava, että – kuten oikeuskäytännöstä ilmenee – asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohdan mukaan SMHV:n tutkijoiden ja valituslautakuntien on tutkittava tosiseikat viran puolesta. Tästä seuraa, että SMHV:n toimivaltaiset elimet voivat joutua perustamaan päätöksensä seikkoihin, joihin hakija ei ole vedonnut (tuomio 23.1.2014, Novartis v. SMHV (CARE TO CARE), T-68/13, EU:T:2014:29, 22 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 22.6.2006, Storck v. SMHV, C-25/05 P, Kok., EU:C:2006:422, 50, 51 ja 54 kohta). Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy lisäksi ilmi, että SMHV rikkoo asetuksen N:o 207/2009 76 artiklaa, mikäli se kieltäytyy ottamasta huomioon osapuolten ajoissa esittämiä väitteitä tai todisteita (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2005, Focus Magazin Verlag v. SMHV – ECI Telecom (Hi-FOCuS), T-275/03, Kok., EU:T:2005:385, 43 kohta ja tuomio 10.7.2006, La Baronia de Turis v. SMHV – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, Kok., EU:T:2006:197, 68 kohta).
- 13 Käsiteltävässä asiassa kantaja esittää perusteluillaan pääasiassa kaksi väitettä, joista ensimmäinen koskee sitä, ettei edellä 10 kohdassa mainittuja todisteita tutkittu asianmukaisesti, ja toinen perustelujen riittämättömyyttä.
- 14 Ensimmäisestä väitteestä, joka koskee sitä, ettei edellä 10 kohdassa mainittuja todisteita tutkittu asianmukaisesti, on ensimmäiseksi todettava, ettei riidanalaisesta päätöksestä käy millään tavalla ilmi, että valituslautakunta olisi kieltäytynyt ottamasta huomioon jotakin kantajan esittämää väitettä tai todistetta.
- 15 Kantajan 27.1.2012 päivättyjen huomautusten liitteissä 5 ja 6 esittämistä asiakirjoista on toiseksi todettava, että riidanalaisen päätöksen 14–16 kohdasta käy ilmi, että valituslautakunta otti nämä asiakirjat huomioon ja sivuutti ne. Riidanalaisen päätöksen 16 kohdasta käy etenkin ilmi, että valituslautakunta toisti oikeuskäytännössä vahvistetut edellytykset (ks. jäljempänä 84 kohta) ja sovelsi niitä yhteisön tavaramerkkirekisteröinteihin, joihin kantaja oli vedonnut, näiden rekisteröintien huomiotta jättämiseksi, koska valituslautakunta ei ole sidottu SMHV:n tekemiin aikaisempiin tai

1 – Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisenä.

virheellisiin päätöksiin. Valituslautakunta totesi tämän arvioinnin jälkeen ylimääräisenä seikkana virheellisesti – kuten ilmaisun ”lisäksi” käytöstä voidaan päätellä –, että mainittujen rekisteröintien perusteena olisi voinut olla asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta.

- 16 Vaikka on tosin totta, että valituslautakunta teki virheen näitä asiakirjoja arvioidessaan, kun se totesi riidanalaisen päätöksen 16 kohdassa, että yhteisön tavaramerkkirekisteröintien perusteena olisi voinut olla asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu erottamiskykyiseksi tuleminen käytön perusteella. Tätä virhettä, joka koskee lisäksi kantajan toimittamien asiakirjojen tutkinnan yhteydessä ylimääräisenä esitettyä perustetta, ei voida pitää asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan rikkomisena, vaan sitä on pidettävä aineellisena virheenä, jonka mahdollisia seurauksia käsitellään jäljempänä 84–88 kohdassa.
- 17 Sellaista todisteiden pintapuolista tarkastelua kuin mistä kantaja moittii valituslautakuntaa käsiteltävässä asiassa, ei voida pitää asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan menettelysäännöksen rikkomisena, vaikka se katsottaisiinkin toteen näytetyksi. Osapuolen toimittamien todisteiden virheellinen arviointi voi mahdollisesti merkitä käsiteltävässä asiassa sovellettavan aineellisen säännöksen rikkomista.
- 18 Valituslautakuntaan tehdyn valituksen liitteestä 10 on kolmanneksi todettava, että kyseinen asiakirja sisältää muun muassa tietoja kantajan vuosina 2010 ja 2011 toteuttamien myyntien määristä tietyissä jäsenvaltioissa eli Benelux-maissa, Tšekissä, Tanskassa ja Ruotsissa Skandinavian osina, Saksassa, Kreikassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa, Puolassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Asiakirja sisältää myös vuoden 2012 myyntiennusteen näiden jäsenvaltioiden osalta. Kyseisellä asiakirjalla pyritään siten täydentämään kantajan markkinoinnista ja tapahtumista vastaavan johtajan tutkijalle antaman sen valaehtoisen vakuutuksen sisältöä, joka sisältää – kuten valituslautakunta on riidanalaisen päätöksen 23 kohdassa tutkijan päätelmiin yhtyen todennut – myyntimääriä koskevia lukuja, joita ei ole jaoteltu maittain ja joissa ei mainita myynnin kokonaismäärää unionissa sekä joita ei ole osoitettu oikeiksi muilla asiakirjoilla kuten laskuilla.
- 19 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee kantajan väittämän tavoin, ettei valituslautakunta ole ottanut kantaa mainittuun asiakirjaan. Kyseistä asiakirjaa ei nimittäin mainita riidanalaisen päätöksen 21 kohdassa kantajan valituslautakunnassa esittämien täydentävien asiakirjojen joukossa, eikä valituslautakunta ole myöskään maininnut sitä kantajan toimittamien todisteiden arvioinnin yhteydessä.
- 20 On kuitenkin todettava, että pelkästään siksi, että valituslautakunta ei ole toistanut kaikkia osapuolen väitteitä eikä maininnut kaikkia osapuolen esittämiä todisteita taikka antanut vastausta kaikkien näiden väitteiden ja todisteiden osalta, ei voida päätellä, että se on kieltäytynyt ottamasta niitä huomioon (tuomio 9.12.2010, Tresplain Investments v. SMHV – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, Kok., EU:T:2010:505, 46 kohta).
- 21 Riidanalaisesta päätöksestä ei käsiteltävässä asiassa käy millään tavalla ilmi, että valituslautakunta olisi kieltäytynyt ottamasta huomioon sille tehdyn valituksen liitteenä 10 esitettyä asiakirjaa. Valituslautakunta ei varsinkaan ole moittinut kantajaa siitä, ettei tämä esittänyt asiakirjaa ajoissa, eikä se ole jättänyt asiakirjaa tutkimatta. Valituslautakunnalta voi mahdollisesti olla jäänyt huomaamatta, että sen käsiteltävänä olleen valituksen liite 10 sisälsi tietoja kantajan myyntimääristä tietyissä jäsenvaltioissa.
- 22 Pelkästään tätä seikkaa ei kuitenkaan voida pitää asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan menettelysäännöksen rikkomisena. Kyse on kantajan toimittamien todisteiden virheellisestä arvioinnista, joka voi mahdollisesti merkitä aineellisen säännöksen rikkomista. Mainitun virheellisen arvioinnin mahdollisia seurauksia tarkastellaan asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohdan rikkomiseen perustuvan kanneperusteen tutkimisen yhteydessä (ks. jäljempänä 107 kohta).

- 23 Todisteesta, jonka väitetään olevan peräisin riippumattomista lähteistä ja joka on mainittu 27.1.2012 päivättyjen huomautusten liitteessä 2, on neljänneksi todettava, että kyseessä on muotilehti Ellen sivu. Sivulla on valokuva valokuvamallista, jolla on jalassaan kantajan valmistamat kengät, jotka on varustettu rekisteröitäväksi haetulla merkillä.
- 24 Tässä yhteydessä on katsottava kantajan väittämään nähden päinvastaisesti, että vaikka kyseessä ei ole mainos, sitä on pidettävä kantajaa koskevana mainosmateriaalina, joka on julkaistu muotilehdessä ja jonka nojalla kantaja voi esitellä tuotteitaan yleisölle. Koska valituslautakunta tarkasteli kaikkea mainosmateriaalia riidanalaisen päätöksen 26 ja 27 kohdassa, sitä ei voida moittia siitä, ettei se olisi ottanut huomioon tätä asiakirjaa. Se ei siten ole rikkonut asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan menettelysäännöstä.
- 25 Vaikka kantajan väittämän tavoin oletettaisiin, että tätä asiakirjaa on pidettävä riippumattomasta lähteestä peräisin olevana todisteena, on kuitenkin todettava – samoin kuin valituslautakuntaan tehdyn valituksen liitteen 10 osalta on todettu –, ettei riidanalaisesta päätöksestä käy millään tavalla ilmi, että valituslautakunta olisi kieltäytynyt ottamasta kyseistä asiakirjaa huomioon. Valituslautakunta ei siten ole moittinut kantajaa siitä, ettei tämä esittänyt asiakirjaa ajoissa, eikä se ole jättänyt asiakirjaa tutkimatta. Mikäli valituslautakunnalta on saattanut jäädä huomaamatta tämä asiakirja, pelkästään tämä seikka ei täten voi merkitä edellä 22 kohdassa todetuvin tavoin asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan menettelysäännöksen rikkomista. Se voisi merkitä kantajan toimittamien todisteiden virheellistä arviointia, jonka mahdollisia seurauksia tarkastellaan asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohdan rikkomiseen perustuvan kanneperusteen tutkimisen yhteydessä (ks. jäljempänä 107 kohta).
- 26 Täten on katsottava, ettei kantaja voi moittia valituslautakuntaa siitä, että tämä olisi rikkonut asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan menettelysäännöstä. Kantajan väitteet on siten hylättävä tältä osin.

--

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Vans, Inc. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä marraskuuta 2014.

Allekirjoitukset